

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Der er vel kun to hovedveje at gå i forhold til Iraks fremtid. Den ene er at fortsætte den nuværende militære indsats, der foreløbig kun har bidraget til værre tilstande måned for måned. Det forstår jeg regeringen og Dansk Folkeparti er tilhængere af.

Den anden vej at gå er – jeg nævnte jo ikke kun et enkelt punkt – at udarbejde en omfattende plan, der indeholder forhandling med nabolande og med nogle af oprørsgrupperingerne; en plan, der indeholder Marshallhjælp og en stor donorkonference, hvor man for alvor donerer hjælp til civil udvikling i Irak; en plan, hvor FN får den bestemmende rolle, også i forhold til landets fremtid. Og så efter min opfattelse også en undskyldning fra de lande, der tog fejl, hvad angår samtlige begrundelser, og som har været med til at dræbe så mange irakere – som har anvendt napalm, hvidt fosfor og klyngebomber. Et undskyldt for de hårde ransagninger og for alle overgrebene i Abu Ghraib, i fængslerne.

Det er vel hele pointen i her, nemlig at et folk er blevet udsat for sådan en hårdhændet militær besættelse. Forestiller man sig virkelig, at det samme folk skal sige tak for det? Så tror jeg, at man tager gruelig fejl.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Næste spørger er hr. Hans Kristian Skibby. Der skal trykkes på knappen et eller andet sted. (Pause). Det hjalp.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var teknikken. Så lærte jeg lidt i dag.

Mit spørgsmål til ordføreren fra SF drejer sig lidt om det forslag til vedtagelse, som ordføreren kom ind på.

I går kunne man i Jyllands-Posten læse et interview med den general, som står for de irakiske sikkerhedsstyrker i området, hvor de danske soldater også hører hjemme. Det er en general Abdul Latif. Han bliver så også spurgt om det, som er SF's ønske med det her forslag til vedtagelse: Hvad bliver konsekvensen af en hurtig tilbagetrækning? Og der udtaler han:

Det vil være helt uansvarligt og vil kun give krig i gaderne. De demokratiske institutioner vil bryde sammen, og den stærke vil tyrannisere den mindre stærke, siger den irakiske forsvarschef.

Mit spørgsmål til hr. Villy Søvnal er: Har ordføreren ikke tiltro til, at de irakere, som arbejder med området, ved mere om det her end akademiske politikere fra Danmark?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Nu er jeg ikke akademiker. Det er ikke, fordi jeg mener, at det er en særlig forbrydelse at tage en uddannelse, men det er det muligvis for Dansk Folkeparti. Det kan så have sine grunde.

Men nej, jeg mener ikke, at jeg ved bedre, men jeg giver udtryk for et synspunkt. Det kan man jo godt gøre uden at behøve at mene man ved bedre end andre. Sandheden er jo, at vi diskuterer noget, der er forskellige opfattelser af i verden. Der er en fælles opfattelse, med undtagelse af den danske regerings, af, at det går rigtig skidt i Irak. De eneste, der fastholder det modsatte billede, er Dansk Folkeparti – vistnok – og den danske regering. Ellers erkender alle, at det går rigtig skidt.

Så er der to svar på det. Det ene er at fortsætte det, man har gjort i 3½ år, og hvor det måned for måned bliver værre. Jeg forstår, at følgende er Dansk Folkepartis svar, og at det er den danske regerings svar: Vi fortsætter, vi fortsætter, vi fortsætter, for så skal det, der kun er gået værre indtil nu, nok lykkes.

Det alternativ, som flertallet står bag i den her anbefaling i dag, er, at man går en helt anden vej og trækker sig ud på linje med, hvad 20 øvrige lande har gjort, senest Italien.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes ikke, at hr. Villy Søvnal svarede på mit spørgsmål. Hvad vil konsekvenserne være af en total tilbagetrækning af styrkerne? Det er jo det, der lægges op til, nemlig at vi straks skal hjemtage soldaterne fra Irak og dermed overlade landet til nogle irakiske sikkerhedsstyrker, som ikke er optimalt uddannet endnu.

Der er det så, jeg refererer over for ordføreren nu og siger: Jamen er det ikke et problem, at de folk, som har fingrene nede i bolledejen i Irak og har kendskab til det rent fysisk og faktuel, siger, at hvis der blev en reel tilbagetrækning med øjeblikkelig virkning, som det foreslås af SF og Enhedslisten, ville det simpelt hen betyde eskalerende vold og øget utryghed i hele Irak? Jeg synes da, at SF skylder en forklaring på, hvorfor de arbejder for det.